

Мати

Павло Грабовський

Вийшла з хати стара мати,
З матір'ю дитина:
Драний брилик на голівці,
На плечах-куцина.

Поминули село рідне,
Плаче бідна мати:
Син-коханець подався в найми-
На хліб заробляти.

Обняла його, цілує
Та пита з журбою:
"Чи побачує, милий синку,
Ще хоч раз з тобою?"

"Годі, мамо, побиватись,-
Каже син:-Об чому?
Пороблюся-Бог поможе,
Та й вернусь додому".

Попросив благословення,
Поплівся по дорозі...
А матуся все дивилась
Та ковтала сльози.